

Arrest

**nr. 58 838 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. SMET en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Koerd afkomstig uit Sanandaj en bent u Iraans staatsburger. Twee jaar voor uw vertrek uit Iran verhuisde u samen met uw familie naar Teheran, omdat uw vader actief was als peshmerga en daarom met de Iraanse overheid problemen had. Persoonlijk had u toen geen problemen met de Iraanse overheid. Uw problemen begonnen in Teheran. In het kader van de frauduleus verlopen presidentsverkiezingen van juni 2009 nam u deel aan twee betogingen. Tijdens de eerste manifestatie van 25/4/1388 (Iraanse kalender, stemt overeen met 16 juli 2009 in de Gregoriaanse kalender) ondervond u nog geen problemen. Het liep evenwel grondig mis tijdens de tweede manifestatie waaraan u deelnam, i.e. de manifestatie van 18/4/1389 (9 juli 2010). De autoriteiten traden keihard op en arresteerden heel wat manifestanten, onder wie u. U werd naar de Evingevangenis afgevoerd en zat er tien dagen vast. U werd er nooit ondervraagd en u had geen

contact met familieleden. Nadat uw vader een eigendomsakte als borg neergelegd had, werd u plots vrijgelaten. Op 3/5/1389 (25 juli 2010) en op 16/5/1389 (7 augustus 2010) werden achtereenvolgens een convocatie en een verwittiging bij u thuis bezorgd. U werd opgeroepen om voor de Revolutionaire Rechtbank te verschijnen. U ging hier echter niet op in. Op 8/5/1389 (30 juli 2010) verliet u Teheran en trok u naar Tabriz waar u met uw paspoort met een vals visum naar Istanboel vertrok van waaruit u naar België kwam. U vroeg hier op 31 juli 2010 asiel aan. U verklaarde niet naar Iran te kunnen terugkeren uit vrees er gearresteerd te worden. Ter staving van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Iraans paspoort; een kopie van uw shenasnameh (geboortebokje); een kopie van uw melikaart (nationale kaart); een kopie van uw rijbewijs; een kopie van uw internationaal rijbewijs; de convocatie en de verwittiging; een document waaruit blijkt dat uw moeder aan multiple sclerose lijdt; enkele kopieën van identiteitsdocumenten van uw familieleden; en enkele documenten ter staving van uw reisroute.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat u, ondanks uw bewering dat u na uw tien dagen durende detentie op borg vrijkwam, deze borg op geen enkele manier kon bewijzen. U verklaarde in dit verband dat u deze borg niet kon bewijzen omdat de eigendomsakte, die als borg diende, bij de autoriteiten ligt en dat noch u noch uw vader die voor u borg staat een document ontvingen waaruit blijkt dat u op borg vrijkwam (CGVS, p. 17-19). Aan deze beweringen kan echter geen enkel geloof gehecht worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de eigendomsdocumenten steeds worden teruggegeven, meestal onmiddellijk. Bovendien blijkt dat, wanneer de borg wordt bepaald, hiervan een soort proces-verbaal wordt opgemaakt. Dit document wordt door alle partijen, i.e. de rechter, de beschuldigde en de garant die de borgsom neerlegt, getekend. Elk van de drie partijen ontvangt een kopie van dit document. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen waarom u geen bewijs in verband met de borg kon neerleggen, kan geen geloof meer gehecht worden aan uw bewering dat u op borg vrijkwam. Er kan bijgevolg evenmin nog enig geloof gehecht worden aan de door u beweerde gevangenschap omwille van uw deelname aan een manifestatie in het kader van de frauduleus verlopen presidentsverkiezingen van juni 2009.

Dat hieraan geen enkel geloof meer gehecht kan worden, blijkt tevens uit het feit dat er zeer ernstig getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van de convocatie en de verwittiging die u neerlegde. Uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten blijkt immers dat er niet voldaan is aan een aantal voorname (vorm)vereisten. Door deze documenten, die niet de minste bewijskracht bevatten en die de kern van uw asielaanvraag omvatten, neer te leggen, blijkt dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze hebt trachten te misleiden. Hierdoor kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw bewering dat u omwille van uw deelname aan een manifestatie in het kader van de frauduleus verlopen presidentsverkiezingen gearresteerd werd en dat u ten gevolge hiervan opgeroepen werd om voor de Revolutionaire Rechtbank te verschijnen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit. De identiteitsdocumenten van uw familieleden tonen hun identiteit en hun nationaliteit aan. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Uw reisdocumenten bevestigen uw reisroute. Ook dit staat hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in de zin dat niet voldaan is aan de gestelde vereisten inzake materiële motivering.

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen

de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoeker worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de door verzoeker ter ondersteuning van het door hem voorgehouden asielrelaas bijgebrachte convocatie en verwittiging uitgaande van de Iraanse autoriteiten aan de expertise van twee Iraanse vertrouwensadvocaten werden onderworpen. Deze documenten werden door de Belgische ambassade in Teheran onafhankelijk van elkaar aan hen voorgelegd. Beide advocaten werken sinds enkele jaren samen met twee Westerse ambassades in Teheran voor de authenticatie van documenten. Beiden hebben een jarenlange ervaring op juridisch gebied en hebben de reputatie zeer deskundig te zijn op het vlak van authenticatie van gerechtelijke documenten. Ze staan als betrouwbaar, onafhankelijk en deskundig bekend. Hun deskundigheid en onafhankelijkheid werd door de Belgische ambassade, evenals door twee andere Europese ambassades in Teheran, die ook beroep doen op de expertise van beide advocaten, kritisch geëvalueerd en bevestigd (administratief dossier, stuk 12, deel 1, Cedoca antwoorddocument van 22 november 2010, p.1).

De Raad oordeelt dat op basis van de vaststellingen van voormelde expertise beide documenten als vals moeten worden aangeduid. Immers stellen beide advocaten onafhankelijk van elkaar dat betreffende het eerste document, zijnde de convocatie van 3/5/1389 (Perzische kalender), de territoriale bevoegdheid van het betreffende parket flagrant onjuist is, en dat met betrekking tot het tweede document dat werd uitgegeven op 16/5/1389 deze datum niet kan kloppen daar betrokkene nog tot 13/5/1389 de tijd had bij voormelde convocatie om naar het parket te gaan en een akte van inbeschuldigingstelling drie dagen later onmogelijk is (administratief dossier, stuk 12, Cedoca antwoorddocument van 22 november 2010, deel 1, p. 2).

Verzoekers argument met betrekking tot voormelde expertise, waarnaar ook verwezen door verwerende partij, dat het niet correct zijn van deze documenten te wijten is aan de Iraanse autoriteiten zelf betreft een blote bewering die verzoeker met generlei objectieve informatie onderbouwt. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat voormelde expertise niet correct zou zijn.

De misleiding, die de voorlegging van een vals stuk beoogt, moet worden aangerekend aan degene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt voorgelegd. De voorlegging van dergelijke valse documenten volstaat om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Indien het relaas ongeloofwaardig is, moet niet worden getoetst aan het bepaalde in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (RvS 26 september 2008, nr. 186.528; RvS 18 juni 2004, nr. 132.690). In hoofde van verzoeker kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Zoals reeds gesteld dient verzoekers asielrelaas als ongeloofwaardig te worden afgedaan. De Raad meent dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a of b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas. Verzoeker toont echter niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.4. Om voormelde reden kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT